

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 15. In Principibus Castellæ natalium nota deletur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

te ablutis salva erunt bona sua, ne ho-
rum jacturae metus ab amplexu sanæ fi-
dei eos avertat. Non fructuum modo, sed
rerum omnium bene partarum decima
pendetur, quippe per quam agnoscatur
supremum Dei dominium. Papæ Bonifa-
cii diploma *Clericis laicos*, in Francia tan-
topere impugnatum, accipit hoc Conci-
lium, imperatque, ut omnes provinciæ
Toletanæ Episcopi suis in diocelibus id
promulgandum curent. Conqueritur
potentes quosdam conari libertatem ac
privilegia Ecclesiarum infringere pen-
sionibus indebitis eas onerando. Qua-
propter, si Regina vel Regum filii has
eis vexationes inferant, Concilium vult
Episcopum loci denunciare illis, ut Ec-
clesiæ faciant satis, & nisi intra men-
sis spatium id agant, eorum terras in
ipsius diocesi positas interdicto affice-
re. Postea præscribit modum tractan-
di Ordinum militarium Equites, qui
talia contra Ecclesiæ jura molirentur:
id, quod indicat nos Religiosos vix mo-
derationes fuisse hominibus profanis.

secul XIV.
A.C. 1302.
c. 6.
Sup. Lib. 89.
c. 42.
c. 13.

§. XV.

*In Principibus Castellæ natalium nota
deletur.*

Regina, de qua loquitur id Concilium,
erat Maria Molina vidua Regis San-
ctii

Sæcul. XIV.
A. C. 1302.

Mariana
l. 14. c. 15.

l. 15. c. 2.

c. 5.

Rayn. 1283.
n. 57.

Sup. lib. 88.

S. 5.

Rayn. 1301.

n. 19.

Mar. c. 5.

Sup. lib. 75.

S. 42.

Inn. ep. to. I.

p. 684.

ctii Magnanimi, qui, cum annos undecim regnasset, 20 Aprilis an. 1295 moriens, sub ejus tutela suo filio nato maximo Ferdinando IV Castiliæ coronam reliquerat. Cum is adolevisset, consensus est, ut idem Constantiam filiam Dionysii Lusitaniæ Regis, & hujus filius Alphonsus Beatricem Ferdinandi sororem in matrimonium duceret. Sed quod cognati essent, laxamento legis habebant opus: & Papa Bonifacius initium sumpsit a Ferdinandi cooptatione in ingenuos. Nam Sanctius Mariam etsi tertio in gradu propinquam sibi junxerat connubio, servaveratque sine gratia legis, immo contra claram inhibitionem Papæ Martini IV. Regina igitur Maria Papam Bonifacium per Legatos oravit, ut ingenuis adscriberet ipsius quinque liberos ex Rege Sanctio, tres filios, Ferdinandum, Petrum, Philippum, & duas filias Isabellam, ac Beatricem. Multi negabant conjugium mortui ratus fieri posse. At Bonifacius virtute clavium cœlestium, ac potestatis suæ plenitudine nixus cunctos Reginæ liberos inter ingenuos retulit, reddiditque idoneos ad omnes dignitates sacras & profanas, ipsamque regiam. Diploma dabat 6 Sept. 1301.

Vidimus centum abhinc annis Papam Innocentium III sibi vendicasse jus annu-merandi nothos legitimis ad effectus non spiritua-

spirituales modo, verum temporales e-
 tiam, sed non sine circumscriptionibus, ut
 ne in jura summorum Principum invola-
 ret. Atque Rex Alphonfus in legibus
 pro Castella conditis loquens de Papæ
 facultate delendi vitium natalium solum
 dicit hanc gratiam obtineri ad accipien-
 dos Ordines ac beneficia.

Sæcul. XIV.
 A. C. 1302.
 C. Per vene-
 rab. Qui fil.
 S. leg.
 Sup. Lib. 88.
 C. II.
 Par. I. tit. 5.
 l. 5.

§. XVI.

*Responsum Cardinalium ad Optima-
 tes Franciæ missum.*

Cardinales Procerum Galliæ Parisiis
 præsentium epistolam nacti sic re-
 spondebant: Papa & nos benevolentiam
 & charitatem sinceram, quæ nostros an-
 tecessores inter ac Regem Franciæ Phi-
 lippum longo regnavit tempore, & fove-
 mus libenter, & firmare magis magisque
 conamur. Certe Papa nunquam scripsit
 ad Regem, debere ipsum sibi regni tem-
 poralia: & Nuncius Jacobus de Norman-
 nis negat se quidquam tale unquam di-
 xisse Regi. Itaque proposito, quam Pe-
 trus Classius in præsentia Regis, Præsul-
 lum, vestraque fecit, caret fundamento.
 Hæc inficiatio est notatu digna: sed, an
 sit candida, judicare lector potest. Lit-
 teræ continuantur: Præsules ac Docto-
 res tanquam viri Philippo neutiquam su-
 specti,